

ning ikke kan finde Sted, forekommer det os lidet formaalstjenligt at opretholde en Regulering, der, trods alle Administrationens Bestræbelser, maa virke hemmende paa sunde forretningsmæssige Dispositioner og tvinge Produktion og Omsætning ind i Udviklingsbaner, der er unaturlige og skadelige. Alt foreliggende Erfaringsmateriale godtgør tillige, at Indkøb af disse Varer, som alligevel skal indføres, vil kunne være sket væsentlig billigere, hvis Importen havde været fri.

Endvidere er det vor Tanke, at denne Frihed til Indførsel ogsaa skal omfatte forskellige Smaaartikler, der i Omfang er saa beskedne, at en Regulering ikke staaar i Forhold til Ulemperne herved. Vi er klar over, at der i enkelte Tilfælde kan være et handelspolitisk Moment at varetage ved Indførselen af alle de her omhandlede Varer, nemlig over for Lande, der spærrer Betaling af danske Tilgodehavender. Men i saa Tilfælde kan man fra dansk Side indføre en Betaling over Spærre-Konto, uden at Importens Frihed derved beskæres.

Ogsaa for mange af de Varer, der maa udnyttes handelspolitisk, for at Landets Eksportmuligheder kan sikres, gælder det imidlertid, at der vil kunne skabes langt friere Forhold for Importen, uden at den handelspolitiske Effektivitet svækkes. Det er derfor vor Tanke, at der skulde udskilles en Kategori af Varer, for hvilke en friere Indførsel kunde iværksættes. Paa denne Liste mener vi, at der kan opføres en betydelig Mængde Varer — og navnlig Varer af en saadan Beskaffenhed, at deres Indførsel i og for sig er nødvendig for Landets Behov. Det er vor Opfattelse, at Importen af disse Varer kunde gives helt fri, hvad den samlede Indførselsmængde angaar, saaledes at kun den handels-politisk ønskelige Landefordeling skulde være Formaalet for Reguleringen. Det vil ikke i Lovsform være muligt at opstille en bestemt Regel for, hvorledes dette skal praktiseres, men det vil formentlig være muligt at tilrettelægge en Administration, der løser Opgaven.

For den øvrige Del af Varerne mener vi ogsaa, at der kan opnaas en noget større Sikkerhed for Importen derigennem, at det i Loven fastslaas, at den samlede Attesttildeling for de forskellige Varer ikke nedsættes under den Attesttildeling, der fandt Sted i 1936. Endelig kan der sikkert etableres noget friere Forhold med Hensyn til Ombytning bl. a. derigennem, at der maa kunne sikres en vis Margin i de Aftaler, der træffes med Udlandet om Enkeltbindinger. I denne Forbindelse skal det endvidere nævnes, at vore Tanker ogsaa omfatter en større Sikkerhed for Indførsel af Varer til Eksportproduktion, Reeksport og Transithandel. Med Hensyn til Omfanget af de forskellige Lister, som vil blive forelagt, naar den endelige Udformning af Forslaget har fundet Sted, skal jeg oplyse, at vi tænker, at den nuværende Friliste, der i 1935 udgjorde ca. 80 Mill. Kr. af en samlet Indførsel paa 1 330 Mill. Kr., vil kunne forhøjes til et Tal omkring 400 Mill. Kr., og at den Liste, hvor kun den handels-politiske Landefordeling iværksættes, vil kunne komme til at omfatte et Beløb, der ligger omkring 300 Mill. Kr.

Vi forudsætter i vore Planer, at de forskellige Lister lovfæstes, saaledes at Tilbageføring fra friere Lister til mere bundne Lister ikke kan ske uden Lovændring, medens derimod en Bevægelse i modsat Retning kan ske administrativt, dog saaledes, at Valutaraadet — eller dets Forretningsudvalg — skal give Tilslutning. I det hele tænker vi os, at dette Organ, der jo er en Repræsentation fra Erhvervslivet, skal have en noget større Indflydelse, saaledes at Tilslutning herfra forudsættes paa forskellige Omraader, medens den endelige Afgørelse beror hos Handelsministeren.

Under Forhandlingerne har der været Enighed om, at den størst mulige Frihed for Importen er af afgørende Betydning for Udnyttelsen af Landets Eksportmuligheder, men der har tillige været Enighed om, at en Udformning af den i den gældende Lov indeholdte Bestemmelse om paaviselig Dumping vil være ønskelig.

Vore Planer i saa Henseende gaar ud paa Nedsættelse af et Udvalg med lige mange Repræsentanter for Handel og Industri og med Præsidenten for Sø- og Handelsretten som Formand. Dette Udvalg skal da undersøge indkomne Klager over Dumping, og naar Udvalgets Flertal skønner, at der foreligger Dumping, og at der bør foretages Foranstaltninger herimod, skal Handelsministeren have Bemyndigelse til at forbyde Import af de paagældende Varer for een Maaned ad Gangen.

Vi har i det Forhandlingsresultat, der er opnaaet mellem Grosserer-Societetets Komité og Industriraadets, fastlagt forskellige nærmere Retningslinier for Bestemmelsen af Dumping, og det er Hensigten, at Forslaget skal indeholde Regler herom.